

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

12 tháng 04 năm 2009

Số 40

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,
Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Có những người sanh ra ở đời này thích chánh trị và thích công bằng yêu nước, quý dân thì sao ?
- 2) Ở đời này có người thích quân sự, đâm đá trừng trị ác thú, ác nhân thì sao ?
- 3) Quốc hồn là gì ?
- 4) Nghiệp tâm là gì ?
- 5) Có người muốn làm minh vương, vua thế gian thì sao ?
- 6) Thượng Đế phục vụ ở nơi nào ?
- 7) Làm việc gì cần thiết và làm việc gì không cần thiết ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 18 tháng 08 năm 1991

1) Hỏi : Có những người sanh ra ở đời này thích chánh trị và thích công bằng yêu nước, quý dân thì sao ?

Đáp : Thưa, những người đó có một tâm hồn chánh nghĩa, suốt cả đời không biết tham lam, lúc nào cũng bằng lòng hy sinh cho tổ quốc, sống đạm bạc còn khổ hơn người tu, ngược lại có một số người chuyên môn lợi dụng chánh trị, nói chánh trị, nhưng không bao giờ chịu dấn thân, bày mưu này kế nọ, để phá hoại cuộc sống của người khác, tham sống sợ chết, miệng nói tâm không chịu làm, chết đi chỉ làm ma quỷ chứ không thành Thần được. Ở thế gian thường chê những người nói dóc, bằng một câu: “Miệng nói Thánh, tánh ngu như bò”, có người miệng nói yêu nước, nhưng tâm đếm tiền, mưu lợi cho cá nhân, được làm ông này ông nọ là thỏa mãn, vì đó cho nên sanh ra tâm hối lộ, có chút quyền thế là nghĩ chuyện kiếm tiền, không cần biết đến hậu quả ở về sau. Cho nên ở đời này, đã có nhiều người hành hạ dân và mưu lợi cho chính mình, đến già bệnh hoạn triền miên, nằm liệt giường, liệt chiếu để đền tội trước khi lìa thế gian. Cho nên Bé khuyên người đời nên thực tâm tu hành, không nên lấy đạo tạo đời, đọc Địa Ngục Du Ký cho nhiều, càng đọc thì càng thấy rõ tâm mình đã và đang tiến hóa đến đâu, chừa không dám làm bậy nữa, sẽ được sống trong thanh nhẹ, khi hồn tự thức và thiền nhiều hơn, không làm siêu vi trùng phá hoại xã hội, nhưng sẽ trở thành hiền nhân độ tha giúp đời, lúc nào cũng sẵn sàng cống hiến thực chất của chính mình, thực chất là khả năng của Trời ban, không thể ngụy tạo được.

2) Hỏi : Ở đời này có người thích quân sự, đâm đá trừng trị ác thú, ác nhân thì sao ?

Đáp : Thưa, những người này có bản lãnh anh hùng giết người này cứu người nọ, thuộc về hệ thống võ Phật, ngược lại cũng có một số người núp vào hùng khí của người thành công mà kiếm ăn. Ở đời này có mặt phải thì có mặt trái, thì nó mới quân bình, cho nên ở trên mặt đất này có vua thì phải có nịnh. Nịnh giết chết vua hồi nào không hay, nếu vua không sáng suốt và tự thức, nói đi nói lại chỉ có tinh thần tự tu tự tiến là bình an nhứt mà thôi, Bé đã từng tham gia không ít chuyện của đời, nhưng rốt cuộc cũng phải nhớ đến quốc hồn mà lo tu.

3) Hỏi : Quốc hồn là gì ?

Đáp : Thưa, quốc hồn là xứ Phật thanh nhẹ vô cùng, người đạo gọi là Niết Bàn, từ bỏ nghiệp tâm.

4) Hỏi : Nghiệp tâm là gì ?

Đáp : Thưa, ôm lấy chuyện đời ăn ngủ không yên, gọi là nghiệp tâm. Còn người tu giải mở được thì không còn nghĩ bàn đến việc đời, cơ hội tranh chấp biến mất, tâm hồn nhẹ nhõm.

5) Hỏi : Có người muốn làm mình vương, vua thế gian thì sao ?

Đáp : Thưa, Bé thấy làm vua Tiểu Thiên Địa tức là xác mình chưa xong, mà làm sao làm vua mọi người khác nhau. Chỉ nung nấu tinh thần phục vụ mọi người thì đúng hơn, tin vào căn bản phục vụ Thượng Đế mà hy sinh là cao quý nhứt trên đời này.

6) Hỏi : Thượng Đế phục vụ ở nơi nào ?

Đáp : Thưa, Thượng Đế đã đặt luật lệ của cuộc sống nằm ngay hệ thống thần kinh của loài người, thưởng phạt công minh. Biến thể của thực phẩm hàng ngày cũng là hạnh cao quý của Ngài đề ra, phục vụ nhơn sanh. Đâu đâu cũng có sự hiện diện của Ngài, nhưng ở đời này tham, muốn tìm cho được Thượng Đế để làm áp-phe (affaire), có đạo tâm sung sướng không hành, ngược lại muốn chôn vùi tâm thức của chính mình, để chuộc lấy cái khổ về sau!!! Cho nên Đức Linh Bảo Thiên Tôn có nói một câu rất quý giá là: “Ngu si tai hại biết bao, người đời nên thức tâm mà tự tiến còn hơn là nuôi ảo vọng vô ích”.

7) Hỏi : Làm việc gì cần thiết và làm việc gì không cần thiết ?

Đáp : Thưa, xây dựng tiến hóa tâm lẫn thân là cần thiết, còn hơn thua đua đòi là không cần thiết.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Đại Hùng IV

...

Cho nên cái gì cũng phân tích cho nó rõ ràng đừng có mê tín, cho nên chúng ta tu ở đây là bước vào điển giới, không có cái chuyện thế gian nữa, và nó sửa cái mạng môn, sửa cái tử vi của bà đó, phải sửa, tu cho đúng mức ở đây là nó phải sửa. Theo tử vi nó nói năm đó phải nạn gì mà tới đó nó vượt qua, sơ sơ thôi, sửa, chính bản thân tôi ở trong cái kinh nghiệm đó mà ra, chắc chắn là nó sửa.

Bạn đạo: Tới cái ngày ... có luồng điển để mà sửa ...

Thầy: Phải rồi, bây giờ nghĩa là mình nói là luồng điển, còn tử vi người ta phân. Người ta phân nó thuộc về cái kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, ta phân tới cái năm đó nó là cái mạng môn, nó thuộc về hỏa gì và nó đụng phải cái năm đó, là nó khắc thuộc về luồng điển nào, coi tử vi có phân minh chứ, nó cũng là điển. Nó phân minh ở trong kim, mộc, thủy, hỏa, thổ mà, rồi tới đó nó đụng là phải chịu, cũng là điển không hà. Còn nếu mà không biết điển, xem tử vi không có rõ đâu.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Hả, ráng làm đi bây giờ nó sắp sửa nó rửa cái bộ óc đó, sau này chị bị sổ mũi mà uống thuốc không hết đâu, khi nó hết rồi thì lúc đó nước miếng sẽ ngọt, rồi cái muốn làm luôn không sao hết, làm luôn hay là đứng làm cái này nó hết nhảy mũi, làm cho cái màng phổi nó ảm ả.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Không sao, nhưng mà sau này nó bị sổ mũi à, nó sổ mũi là nó rửa cái bộ óc, uống thuốc không hết nhưng mà tự nhiên nó sẽ hết.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Đã công phu chưa? Chưa? Đi tới tôi coi cái đầu coi, cái này cái này làm soi hồn cho nhiều, bà làm soi hồn được mấy phút? Làm soi hồn cho lâu thì nó mới hết à, bị cái khớp xương bà mở nó phải vậy không sao đâu, phải tiếp tục soi hồn nó hết hà, soi hồn cho lâu chút đi hé hông. Trong mình nó khi ăn được khi ăn không được, bao tử yếu.

Bạn đạo: Hít vô được mà thở ra nó đầy vô.

Thầy: Bây giờ phải tập nằm hít đi, tập nằm hít cho nó ăn được cái đã, tập nằm hít. Ai chỉ cho bà công phu?

Bạn đạo: Dạ thưa bà Bảy.

Thầy: À, bà Bảy, nói cô Bảy chỉ nằm làm pháp luân cho nó ăn được, cho nó giúp lại cái bao tử cho nó mạnh lại đã, mà trong đó nó thích ăn cái gì mua ăn, chứ đừng có nói ăn vô có tội với ông Phật đồ này kia kia nọ, rồi ăn tầm bậy, tầm bạ nó yếu trong mình đi.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Soi Hồn thết rồi nó giải đi. Soi Hồn cho thần kinh nó mạnh là nó giải. Như trong mình máu huyết nó không có điều hoà nó yếu nữa với ăn không được.

Lớn tuổi rồi nó không có lỗi tai điếc thì mắt cũng lờ, nó phải sống lâu chút. Nhưng mà gặp cái Pháp này mà nếu mà bà cụ chịu, có ai ở bên nhắc giùm cho bà soi hồn, như pháp luân đó rồi nó sẽ khôi phục. Soi hồn cho nó thần kinh nó đầy đủ mạnh lại rồi, pháp luân cho nó làm cho cái thận thủy nó điều hoà thì con mắt nó bớt lờ. Nhưng mà ai dẫn cụ tới đó?

Bạn đạo: ... cậu Bá ...

Thầy: Bá, thì bây giờ nghĩa là làm ơn về dìu dắt giùm cho bà, phải chỉ nhiều lần cho bà chớ không bà quên, chỉ cái Soi Hồn cho bà đi, cho nó tập trung ở đây rồi làm pháp luân cho cái thận thủy nó mạnh lên con mắt nó bớt lờ.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Vậy nó tốt chớ, tiên nữ thì đâu có phạm tâm nữa.

Bạn đạo: Người ta nói mình, mình cũng không biết nữa.

Thầy: bởi vì hồi trước mình ham thích những cái này kia kia nọ bây giờ hết rồi, nó nhẹ rồi nó phải hết.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Phải rồi, bây giờ phải soi hồn, làm pháp luân nó mới trị hết cái bệnh, cho nó ổn định cái thần kinh, rồi lúc đó chị mới vui vẻ, chỉ có vui vẻ là nó hết bệnh hà, chứ còn ngồi một mình là bà nghĩ chuyện buồn không, ngồi một mình là buồn. Cho nên nếu có cơ hội mà có cái máy này đó, cho bà nghe cả ngày bà vui, tôi nói chuyện đây rồi bà vui, chứ còn bà ngồi một mình bà buồn à, nghĩ chuyện buồn không hà, cứ vậy hoài làm sao được. Rảnh đi, đứng, ngồi, nằm nhớ Nam Mô A Di Đà Phật ở trên này thay thế cái chuyện buồn.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Không có đâu, công phu thì nó có chút đỉnh cản trở, nhưng mà ông công phu cái này thì chừ Tổ người ta hoan hỉ, ông không có đi làm tâm bậy. Ông không có sai quấy thì ông không có bị đau.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Thì ông nói: Ồ, được rồi chừng nào ông tu, ông mới xuất phát đi ra ông đánh lễ Tổ chứ không có sao hết. Họ nói bây giờ nó không còn chuyện nữa.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Rồi bây giờ ông tu ngay Phật là ông mừng lắm, chứ không có gì đâu, ông cương quyết ông trở về mà ông đâu có....

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Cái chuyện đó là chuyện đời, hồi trước cái phong tục hồi xưa người ta làm để cho con cái, nó nghe qua những cái lời sám hối kinh kệ để nó ăn ở hiền với người ta, chứ còn rốt cuộc cái phần hồn nó không có ăn chịu gì hết. Ồ, còn chứ nếu bây giờ nói bây giờ ông Mỹ ông không có tụng kinh, ông này kia kia nọ rồi ông đi đâu? Ông Pháp cũng vậy không có thầy chùa bên đó rồi làm sao ông sống, ai mở cửa mả cho ông, thầy không? Rồi đương nhiên ông tự giải quyết lấy ông thôi. Còn cái chuyện mình là tập tục của mình là tại sao? Hồi trước Vua Chúa nó đọc tài lắm, là phải đem cái câu kinh sám hối của mấy ông Sư bày ra, để đặt cho hậu thế nó noi gương ở hiền chứ không có làm gì hết. Một lần sám hối, một lần giải kinh người ta nghe câu kinh thâm thúy, rồi người ta thấy tội lỗi ăn năn, và người ta thấy con người phải chết, họ bớt hung hăng đi. Cái đó là kêu bằng dạy đời chứ không có giúp gì cho người chết nhưng cái đó là cái chuyện tốt. Bởi vì hồi tại sao mà họ nói gì Thiên cơ bất khả lậu đó, bởi vì họ chưa biết Thiên cơ là gì mà làm sao họ dám nói chuyện với cụ, thì họ nói một câu Thiên cơ bất khả lậu để cho bớt hỏi đi, chứ hỏi tới, họ nói không được. Mà sau này bởi vì tất cả cái gì đều công khai, hồi trước hồi xưa ở thế gian này, cái bà biết làm bánh mà cho thiệt ngon đó, mà người ta tới người ta hỏi chứ bà làm sao? Nói không, để tôi làm tôi bán chứ tôi không dạy, phải không. Thầy thuốc trị bệnh cho thiệt giỏi cũng vậy nữa, thầy trật đã này kia, kia nọ, xương gãy xương người ta có thể làm liền được, nhưng mà nói tôi cũng không dạy không có phổ biến.

Vì đó cho nên nó không có giúp ích cho cái hậu đại và nó bị lạc hậu một thời gian ngắn là ông đó ông phải chết rồi, hay là bà đó bà phải chết rồi. Thành ra cái xã hội văn minh này nó đem ra công khai nó không cho giấu giếm nữa, tại sao bên Tây Phương người ta tiến bộ hơn mình? Hồi trước mình đốt pháo thăng thiên lên trên Trời chơi, mà bây giờ người ta làm hoá tiễn người ta vô cung trăng, là người ta mượn cái lý do đó người ta nghiên cứu. Còn mình đốt pháo thăng thiên nói cái nghề của tôi, tôi không dạy, thì mấy ông kia cũng vậy. Nếu mà bà hỏi tới Tiên Phật này kia, kia nọ, thì bà hay ông nói thôi người này trình độ không có tới đâu nói làm chi, nói mất đức. Bởi vì họ chưa thấy cái sáng suốt của cụ, cái sáng suốt cái phần hồn của cụ từ ở bên trên xuống, chứ đâu có phải ở thế gian tạo được phần hồn đâu họ chưa hiểu. Nếu họ hiểu cụ là một người Tiên Nữ ở thế gian, luân hồi xuống thế gian, từ ở trên Trời luân hồi xuống thế gian thì họ công khai nghiên cứu với cụ. Họ không hiểu thành ra họ nói thôi, họ coi cụ cũng như là một người đệ tử hèn thấp vậy thôi, họ nói thiên cơ bất khả lậu, con lo cúng đi Thầy độ cho vậy thôi, phải không. Thành ra đằng này chúng tôi là có sự thật đem ra sự thật, chúng tôi ở trong cái bộ óc thời đại, là cái gì đạt được là phải nói ra, bởi vì một thời gian ngắn là tôi đi, người khác sẽ giỏi hơn tôi, và tiếp tục nói những cái gì họ đạt được, để cho hậu đại người ta tiến bộ mau hơn.

Bây giờ người ta làm hoá tiễn đi lên cung trăng, sau này người ta chế cái khác, cũng đi lên cung trăng được, nó tiến bộ mỗi ngày mỗi khác, hồi xưa làm cái xe đạp bây giờ người ta làm xe hơi, người ta chế ra máy bay, thì nhờ cái người tiền bối để lại cho người sau nghiên cứu tiếp tục nó mới tiến bộ được. Thì đằng này cái tu

pháp cũng vậy, phải đem ra công khai chứ không có giấu giếm, nếu giấu giếm là hư.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Cho nên coi Kinh Kim Cang mà không có hiểu Kinh Kim Cang. Kinh Kim Cang là nó khai thông bởi cái điển giới của thượng tầng trung thiên, mà bây giờ bác chưa có cái điển giới thượng tầng trung thiên, bác coi Kinh Kim Cang không biết nói cái gì, bây giờ có nhai nuốt bỏ vô bụng nó cũng không biết nói cái gì, nó phải minh cái lý từ bên trên. Cho nên muốn biết những cái đó bác đọc một câu tôi cắt nghĩa một câu, nó dễ lắm nhưng mà hành cái này, bây giờ bác nói coi hồi nào giờ coi Kinh Kim Cang không hiểu, rồi bây giờ tu đi tu thời gian dòm Kinh Kim Cang té ra họ nói cái đường lối chỉ rõ cái đường lối cho mình tu tiến mà mình không hiểu.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Ứng hé, bởi vì “*ứng vô thường trụ*” là trung tim bộ đầu này nó phải phát quang ra hoà đồng với cái luồng điển của vũ trụ, nó mới đạt được cái thanh điển ở bên trên của nhà Phật. Còn cái đó bác chưa có mở, bác ứng vô kỳ trụ, bác ứng chỗ nào đâu, cái nê huần không có mở làm sao ứng. Điển ở trên kia người ta liên kết xuống dưới này, người ta bổ hoá xuống dưới này mình không có liên lạc được, mà điển của mình cũng không xuất phát lên trên đó làm sao ứng được. Ứng vô kỳ trụ là luôn luôn không có cái chỗ nào là nhất định kêu là vô biên, luôn luôn nó phóng phát, phóng phát, phóng phát, phóng phát, luôn luôn.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Ờ nó đi tới cái không không thường trụ rồi, là tâm nó mới không động. Cho nên đọc ở trong đó hay, nhưng mà bây giờ bác hành cái pháp này, rồi bác coi lại nhớ cái câu đó, ngay cái điển nó chuyển lên trên này rồi bác hiểu, té ra mình thiếu hành thôi. Kinh là mình học hết rồi mà mình thực hành thiếu, vậy bây giờ bác soi hèn, pháp luân đây rồi lần lần bác hiểu cái kinh đó rõ ràng. Chỉ có cái bổ túc cái này hiểu cái kia, tôi hồi nào giờ tôi chưa biết coi kinh Kim Cang, tôi chưa có coi qua, chưa có đọc qua một trang nào hết, bất cứ cái kinh gì ở trên thế giới này tôi cũng chưa có đọc, mà cái kinh nào muốn nói Thiên Chúa Giáo, Tin Lành tôi bổ túc được hết không có cái gì hết.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Bây giờ có thuốc của Trời Đất để sẵn đó, là cái pháp này hành để hưởng cái thanh khí điển của Trời Đất, để cho nó hoà cảm bên trên, nó bớt sự lo âu không có tham sống sợ chết nữa, thì tự nhiên cái bệnh căn nó phải giải tỏa. Cái bệnh do trong cái căn bản tham sân của con người gây ra cái bệnh hoạn ở ngày nay. Cho nên bây giờ tu cái phương pháp này để giải tỏa cái căn bệnh tham sân, chứ đừng có nghe lời rồi này kia kia nọ, rồi cúng quảy thết rồi mệt lắm, bây giờ phải thực hành đi, gặp cái pháp này thực hành nhiều người bệnh ghê lắm, nhưng mà rốt cuộc rồi người ta cương quyết thực hành nó giải tỏa hết. Bởi vì uống ngay cái thuốc, cái điển của Lưu Ly Quang Phật trị dứt cái bệnh căn tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục. Do đó nó mới phát bệnh hành hạ cái cơ thể, bây giờ tu tiến lên trên nó giải tỏa rồi thì không còn sự hành hạ của cơ thể nữa. Thì bác có đến đây nghiên cứu, thì nên cùng chị em nghiên cứu, để về thực hành thử trong vòng sáu tháng là biết.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Đó thì bây giờ cụ cứ việc nghiên cứu pháp, ai đưa tới thì nói chị em người ta chỉ thực hành cái pháp đó, mà phải nghiên cứu không nên mê tín nghe, phải thực hành phải làm, còn không có làm là thất bại, mình sửa mình để đón tiếp cái thanh điển ở bên trên, còn không có sửa mình, không có đón tiếp được thanh điển ở bên trên, làm biếng là phải ráng chịu à, khổ à, tằm tôi à, mở ra nó mới sáng suốt.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Không sao, cái chuyện thấy chiêm bao, cái đó không ăn chung gì hết á, mình chỉ niệm Phật thôi, cả cái trực khí thì ai cũng có, ai cũng có ma quỷ trong mình hết. Nói thiệt vậy, rồi đuổi nó ra hết, không ăn chung gì, thả nó ra nhờ cái đó mình mới tiến tới. Hồi nó vậy tôi làm vậy, bây giờ nó hết rồi tôi tiếp tục tu nữa, rốt cuộc những cái đó nó đi mất. Chính tôi đã làm cho tôi sáng suốt và mạnh dạn, tôi tin cái pháp này tôi sẽ đi tới còn sáng suốt hơn nữa. Ma quỷ trên Trời còn nhiều hơn, cái chuyện con mèo đó ăn chung gì.

Bạn đạo: Nghe không rõ.

Thầy: Chúng tôi có cái phương pháp, ở trong đó nó có cái phương pháp chỉ công phu, cuốn này cuốn Xuất Hồn hả? Ờ, bạn về coi trong cái cuốn Xuất Hồn đó nó có nói rõ ràng, cái phương pháp là mình phải khai thông cái bộ đầu, tự chúng ta cũng là một vị Tiên Đồng nhập xác chuyển từ bộ đầu qua xương sống, rồi vô

cái trái cật nó có cái Niết Bàn, nó đánh một cái nó đưa cái hồn chúng ta giam hãm trong con tim. Cái hồn thuộc về dương điện, cái vía thuộc về âm điện ở ngay lỗ rún, âm dương hiệp nhất chỉ như sống đồng quan chết đồng quách, chớ vợ chồng thế gian không có sống một thì và không có chết một thì. Cho nên người đời bị giam hãm trong con tim họ sai lầm, ăn thua tranh đấu cái chuyện mặt tiền mà thôi, rốt cuộc không biết cái hậu quả trung ương của mình, chính chúng ta xuống đây, là chúng ta để cái cơ cấu tiểu thiên đại này để cho vạn vật chuyên kiếp, thấy không? Bạn ăn cái này, cái kia, cái nọ, nó theo mình, mà bạn đi thực thi cái đường theo Phật, thì chúng nó sau này được kết quả theo Phật, đi tới thanh tịnh chúng nó được thanh tịnh, mà bạn đi theo động loạn, thì nó cũng theo giúp cái chuyện động loạn cho bạn, thấy không?

Thành ra cái phương pháp công phu của chúng tôi, phải trở về cái đường lối nhập xác, hồi trước chúng tôi xuống bởi bộ đầu, bây giờ phải khai thông bộ đầu, thì cái phương pháp soi hồn của chúng tôi nó mở ngay trung tim bộ đầu, rồi chúng tôi nhắm mắt ở đây nó mới xuất phát cái Mô Ni Châu. Hồi trước cái thánh thai, cái thai mình xuống thai noãn nhập xác ở trong cái thai noãn của mẹ, thì một cái vòng tròn máu thôi, rồi nó phân ra âm dương, rồi mặt mũi tay chân mới thành ra con người, cái hình thù kết tập bởi tứ đại: nước, lửa, gió, đất thành cái hình thù, mà cái phần hồn chịu trách nhiệm, mình quản lý là cái sáng suốt của mình, mình muốn đẩy nó đi cái phương hướng nào cũng được. Mình cho nó đi đường xấu nó đi đường xấu, mà mình dứt khoát mình trở về đường tốt, là đi trong cái thanh tịnh. Bởi vì tại sao chúng ta phải đi với thanh tịnh, sau sự động loạn tất cả những vị bồ lão ở đây cũng vậy ngài muốn đi tới thanh tịnh, mà hồi hồi trước tuổi trẻ ngài thế nào, ngài động loạn ghê lắm, nhiều cái động loạn không có hiệu quả, ngài mới tức trí tìm về cái thanh tịnh, mới tìm qua Đức Thích Ca. Đức Thích Ca đã thành công, Ngài tự tu tự tiến, chớ Ngài không nhờ đỡ ai. Sau văn võ học được rồi, Ngài thấy Ngài đang bị ràng buộc, Ngài là một vị Thái Tử muốn uống rượu có uống rượu, muốn tiền bạc có tiền bạc, muốn cái gì có cái nấy. Nhưng mà cái lễ nghi thủ tục cái đó nó ràng buộc Ngài, Ngài mới trở về cái tự do một trăm phần trăm, ở dưới cái cảnh thiên nhiên mà tự tu tự tiến, để vượt qua cái sức hút của hồng trần, tới cái lúc ăn uống Ngài cũng không có cần thiết, Ngài mới đạt được, ngoài cái cơ thể này, còn cái phần thanh điện. Cũng như bây giờ chúng ta đàm đạo ở đây là cái hồn sở tại, tôi nói bạn hiểu bạn nói tôi minh, thấy không? Còn cái xác chết kia mất mũi tai miệng kêu nó không có minh, là cái hồn nó xa bản thể rồi, nó hết chủ trương. Bây giờ chúng ta còn chủ trương, chúng ta phải nhận định cái đường cùng có đến là phải có đi. Chúng ta đến thế gian ta đâu có bằng lòng đến, nếu ta bằng lòng đến ta đâu có khóc, thử xem con chúng ta ra đời nó khóc mất tất cả tự do, và chúng ta sống tập quán ở thế gian này chúng ta đâu có muốn chết, nhưng mà lúc chết chúng ta phải im lìm ra đi chớ không biết thời giờ chết. Vì đó, chúng ta có cái thông minh tức trí chúng ta mới tìm hiểu, qua cái chết trước khi chết. Chớ không phải là tôi sửa tôi ở hiền làm cái gì, tôi sửa để tôi hiểu tôi ở đâu đến đây rồi sẽ về đâu. Tại sao tôi mang những tai nạn hiện tại, do đâu tạo cho tôi, tiền kiếp tôi đã làm việc gì, ngày nay xảy ra cái tính tình nóng nảy như vậy tại sao? Lỗi tại ai, chính là phần hồn, cái sự sáng suốt ứng dụng bên trên bề, cái văn phòng trung ương này bỏ mà đi theo cái chuyện đời hơn thua. Người này kích động người kia kích động mình theo sự hơn thua, bây giờ mình trở về với trung ương, thì đằng này chúng tôi có cái pháp Soi Hồn, tập trung ở đây cái thần kinh của bạn càng ngày càng dồi dào, rồi bạn làm pháp luân đem cái thanh khí điện của Trời Đất vô hoà cảm cái ngũ tạng. Bởi vì Trời Đất cũng nước, lửa, gió, đất mà ngũ tạng bạn cũng nước, lửa, gió, đất, bạn đem cái sáng suốt ở bên trong đánh đổ cái trược ra ngoài, thì con người của bạn càng ngày càng thanh càng nhẹ. Bạn đi tới cái thanh tịnh, bạn mới quyết định con đường trở về tương lai. Ngày nay mình bị tai nạn là cái khởi điểm của mình trước kia không tốt, của tiền kiếp đã quá động loạn, kiếp này mình phải bị những cái sự động loạn nó vầy xéo mình, bây giờ mình nhận thức được cái tiền kiếp mình, mình mới làm khởi điểm thanh tịnh, thì sau này mình sẽ được cái đường lối thanh tịnh, tránh cái luân hồi lại thế gian. Chúng ta xuống đây làm người rồi sanh con, gia đình tất cả đều động loạn, không có giờ phút nào cho chúng ta yên hết, dù bây giờ chúng ta có tiền bạc ăn nhậu sung sướng cũng đều là động loạn, thấy không? Bạn bè đãi đằng mình uống rượu này kia, kia nọ, chơi bởi, rốt cuộc bệnh hoạn mình trả tiền chớ nó đâu có trả. Cái sự động loạn nó quy nguyên về mình, cho nên khi chúng ta nhận định được cái đó nó không phải là giá trị trường cửu, thì chúng ta phải trở về với thực trạng của chúng ta, mà do cái ý chí cương quyết đại hùng, đại lực, đại từ bi, phải chịu sửa cái cơ cấu hiện hành, sửa cái tánh nết hiện hành, mà để quy nguyên về điện giới chớ không còn cái thể giới nữa, từ đầu tới chân chúng ta đều là giả, phải chết. Bây giờ bạn nói bạn không già không

được, phải già, phải chết. Con muỗi nhỏ tới lớn, không có con muỗi cắn bạn phải chết, cái tế bào nó phải tiêu diệt. Thì chúng ta ở thế gian còn chấp chuyện thế gian làm gì, họ làm gì thầy kệ họ, tôi lo cho tôi, tôi có vợ, có chồng ở trong này, có con, có gia đình, ngũ tạng mỗi bộ phận có 250 vị tỷ kheo, tổng cộng 1250 vị đang theo mình tu, mình theo ma nó theo ma, mình theo Phật nó theo Phật. Cái phận sự của mình lớn quá mà mình bỏ không có trở về với thực trạng, tại vì trong đó nó tằm tối càng tằm tối thêm, cho nên nó làm cho mình nóng nảy vì theo cái ngoại cảnh. Bây giờ trở về với thực trạng thì con người không còn nóng nảy nữa, và chúng ta sẽ làm điều gì? Chúng ta phải làm đại sự thay vì tiểu sự, bởi vì quá trình động loạn của mình mà mình dứt khoát được, mình trở về thanh tịnh thì những sự ảnh hưởng của mình sẽ đưa ra cho tất cả mọi người, để họ trở về thanh tịnh như mình đã đạt được từ động loạn đi tới thanh tịnh, thì đương nhiên mình đã giúp người ta đi qua một khúc đường bình an, để tránh cái cảnh luân hồi lại thế gian.

Thì cái phương pháp của chúng tôi giai đoạn đầu, tu cho sức khỏe, cho thần kinh bạn được ổn định, tinh thần nhân quang bạn được đầy đủ, sức khỏe dồi dào, lần lần rồi nó mới đi tới thanh tịnh, nó bước qua đạo pháp nó mới thấy hồn vía. Chớ bây giờ chúng ta đang bị động loạn không thấy hồn vía được, bây giờ cốt yếu là sức khỏe trước đã, phải không? Rồi nó đi tới thanh tịnh, cái luồng điện nó bảo vệ bản thể đã, không cần bùa phép gì hết, chỉ lấy cái điển hòa đồng với vũ trụ, lúc đó cái tai nạn không còn xảy tới nữa, còn bùa phép là tạm thời mà thôi, không có ứng dụng trường cửu đâu, mình cần thực thi cho cái tâm mình tịnh.

Nếu mà Đức Phật dùng bùa phép đó, thì toàn quốc biết bao nhiêu là ông sư sãi có thể cho phép cho Ngài đeo, đeo đầy mình đầy mảy Ngài cũng có bùa phép nữa, nhưng mà Ngài không có dùng, Ngài dùng một manh vải để che thân thôi. Nhưng mà rốt cuộc bùa phép tới không phá Ngài được, cái tâm Ngài vẫn bình tu tiến, để diu dắt tất cả những người động loạn. Ngài đã chiến thắng cái tình thế động loạn, mà chính mình đang ở trong cái giới động loạn, bây giờ mình chiến thắng cái tình thế động loạn, thì mình đi gần tới Ngài chớ không có xa Ngài, thầy không? Thì tự nhiên bạn tới đây nghiên cứu, thì bạn phải coi ở trong đó, rồi về, tự mình thực hành, mình cương quyết mới làm được, chớ đây không có Thầy, không có bắt buộc người ta được, ai cũng có cái sáng suốt riêng. Như tôi đi trước, tôi hồi trước tôi động loạn hơn bạn, mà bây giờ tôi được thanh tịnh tôi chỉ nói cái công chuyện đó thôi, rồi chúng ta trau dồi sửa đổi tu chúng ta đồng đẳng với nhau là bạn, đem cái tình thương ra xây dựng giúp đỡ lẫn nhau, vợ chồng cũng vậy, con cái cũng vậy, kẻ tới trước người tới sau, chớ không ai không chế ai được. Mỗi người nó có tánh riêng, con mình nó cũng vậy có đứa tánh vậy có đứa tánh khác, mình chỉ bỏ tức xây dựng thôi, chớ không có gì làm hơn nó được, có chém chết cái tánh nó cũng vậy đó, lần lần mình ảnh hưởng cho nó thức giác nó hiểu, nó không phải là người thế gian, mình để bản thể nó ra được, chớ đâu có để được phần hồn nó, thấy không? Vợ chồng mỗi người đều có cái riêng biệt, mình ở trong cái tinh thần xây dựng sửa mình, tất cả thế giới đều tốt, chỉ một mình mình xấu thôi. Hàng ngày chỉ cai trị mình sửa mình là đủ rồi, thì tự nhiên nó khai thông, chớ đừng cho mình là tốt, cho mình tốt là sai.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 21/12/1974)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thề Giới

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

1. Ban Tổ Chức Đại Hội xin thông báo cùng quý bạn đạo là các phòng mà hãng tàu đã dành cho Ban Tổ Chức hiện nay chỉ còn lại một số phòng 2 người cho Inside Cabin và Balcony với giá ghi trong phiếu ghi danh. Sau khi hết số phòng này nếu cần thêm thì bạn đạo sẽ phải trả giá khác tùy theo hãng tàu cho biết lúc đó. Kể từ ngày 5 tháng 4, bạn đạo nào ghi danh phòng 3, 4 người sẽ được ghi vào danh sách chờ, và chúng tôi sẽ cố gắng điều đình cho đến ngày hết hạn của hãng tàu dành cho Ban Tổ Chức. Tuy nhiên, chúng tôi không bảo đảm là sẽ có phòng hay không, cho nên để cho chắc chắn, xin bạn đạo chọn loại phòng 2 người như trên.
2. Về ngày hết hạn đóng tiền đợt chót ghi trong phiếu ghi danh là ngày 30 tháng 5. Ngày này cũng là ngày Ban Tổ Chức nộp danh sách cuối cùng cho hãng tàu. Do đó, Ban Tổ Chức xin quý bạn đạo vui lòng đóng tiền đợt chót **trước ngày 15 tháng 5** để chúng tôi có thì giờ làm tổng kết tài chính.
3. Bạn đạo Việt Nam đã ghi danh với Ban Tổ Chức và đã được Tòa Đại Sứ Mỹ cấp chiếu khán nhập cảnh Hoa Kỳ thì xin gửi lại phiếu ghi danh với đầy đủ các chi tiết về anh Vương Hoàng Vũ, điện thoại số 08-3512-5670 hoặc 903-809-225 (Di động) hoặc email: khagaco@hcm.fpt.vn , để chúng tôi lập danh sách chính thức nộp cho hãng tàu. Xin gửi danh sách về cho chúng tôi càng sớm càng tốt.
4. Vì lý do an ninh, xin các bạn đạo lưu ý là Họ và Tên phải giống như trong Sổ Thông Hành/Hộ Chiếu. Nếu họ và tên không đúng thì hãng tàu sẽ có thể không cho lên du thuyền. Nếu bạn đạo đổi Họ và Tên theo tên của quốc gia nơi mình cư ngụ thì xin gửi cho chúng tôi họ và tên đó thay vì tên Việt Nam thường dùng để gọi cho nhau. Ban Tổ Chức hoàn toàn không chịu trách nhiệm nếu bạn đạo đó không được lên tàu vì lý do trên và chúng tôi sẽ không hoàn trả chi phí Đại Hội trong trường hợp này.
5. Về việc chuyển vận, bạn đạo nào mua vé máy bay đến ngay trong ngày khởi hành (30 tháng 8) thì phải chọn giờ đến trước 9 giờ sáng để Ban Chuyển Vận có thì giờ đón. Nếu đến sau 9 giờ thì xin bạn đạo tự túc và lấy taxi ra thẳng bến tàu Long Beach. Tuy nhiên, chúng tôi xin lưu ý các bạn đạo mua vé máy bay đi ngày 30 tháng 8 nên dự tính trong trường hợp máy bay bị trễ ở trạm chuyển tiếp và có thể đến bến và trễ tàu. Nếu các bạn đến bến trễ và khi du thuyền đã nhổ neo thì các bạn sẽ không tham dự Đại Hội được. Trong trường hợp này Ban Tổ Chức sẽ không hoàn trả lại chi phí Đại Hội.

Xin lưu ý là các bạn sẽ phải trình các giấy tờ như thẻ căn cước, vé tàu... tại cổng kiểm soát trước khi vào bến tàu. Theo tin tức từ website của hãng tàu thì giờ lên du thuyền sẽ bắt đầu vào lúc 12:30 trưa. Du thuyền sẽ khởi hành lúc 5:30 chiều, và hành khách phải có mặt trễ nhất là 4:00 chiều. Nếu trễ hơn sẽ bị trễ du thuyền và hãng tàu sẽ không hoàn tiền lại. Ban Tổ Chức sẽ có một thông báo khác về việc phát vé du thuyền sau khi có đầy đủ chi tiết.

Vì lý do trên, Ban Tổ Chức đề nghị bạn đạo ở xa nên đến trước 1 đêm để có thì giờ thông thả và tránh những phiền toái bất ngờ có thể xảy ra trong ngày khởi hành. Sau khi có chuyến bay, xin quý bạn liên lạc với Ban Chuyển Vận, anh Huỳnh Tấn Lộc, điện thoại: 714-725-1496, email: lochuynh007@yahoo.com, anh Nguyễn Như Hoàng, điện thoại: 408-272-1428, email: john_hoang_nguyen@yahoo.com

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 01 tháng 08 năm 1970

Nước điển chung hành trợ thế duyên
Chuyển luân phân giải khuyến tâm hiền
Chung lưu tương hội thân hành thuyết
Pháp giới mông luân thuận tiến tiền

Bầu trời nước điển giao liên
Thân ta chung quyết điển hiền tiến thăng
Vượt qua mỗi lớp mỗi tầng
Mỗi nơi thanh trược đặc ân Phật Trời
Luận đi xét lại thấy đời
Nơi nào cũng cảnh cũng lời nhủ khuyên
Tuân theo khung cảnh chẳng phiền
Rêu rao đối nghịch lại điên bộ đầu
Cơ trời phân giải nhiệm màu
Căn nào quả nấy đối đầu tự tan
Chung lưu thân thuyết luận bàn
Sửa tu thăng tiến trấn an tâm người
Phật xưa vẫn sống vui tươi
Khuyên người lâm nạn ráng cười tiếp thu
Sanh ra bệnh tử đui mù
Chớ nên tự đắc thân tù hoang mang
Chẳng ai sửa được cơ hàn
Cơ trời quy định thời gian đổi dời
Gắng tu mới thấy điển trời
Mông luân pháp giới phân lời thấp cao
Ước mong các bạn trước sau
Nhứt tâm theo Phật nhiệm màu phát huy
Tu cho hợp thức hợp thì
Điển thông các ngõ trí tri an bài.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kien